

Бомби Тріксі

Українською

За авторством
danatron1

Переклав
Volkov

Про фанфік

Після того як Твайлайт прийняла Старлайт і Тріксі, вона влаштувала повторну вечерю з Селестією. Твайлайт *наполягає*, щоб усе пройшло ідеально цього разу.

Старлайт пообіцяла, що все пройде як по маслу. На жаль, у Тріксі в капелюсі завалялись феєрверки.

Технічні і легальні деталі

«Trixie Bombs»

<https://www.fimfiction.net/story/537883/trixie-bombs>

Сторінка автора danatron1 на fimfiction

<https://www.fimfiction.net/user/564649/danatron1>

Автор обкладинки danatron1

<https://cdn-img.fimfiction.net/story/y0el-1687476356-537883-full>

GitHub сторінка перекладу

[https://github.com/Vovkiv/Trixie Bombs-ukr](https://github.com/Vovkiv/Trixie_Bombs-ukr)

Список моїх інших перекладів

[https://github.com/Vovkiv/mlp fics that i plan to translate](https://github.com/Vovkiv/mlp_fics_that_i_plan_to_translate)

Зміст

Обкладинка.....	1
Про фанфік.....	2
Технічні і легальні деталі.....	3
Зміст.....	5
Третій зайвий.....	6

Третій зайвий

— Це, що, ти вже в третій раз зруйнувала плани Твайлайт? І багато ж я пропустила.

Старлайт дражнила, доки вона йшла зі мною по вулицям Кантерлоту.

— Але серйозно, я здивована, що вона дала тобі ще один *останній* шанс. Ти ж знаєш Твайлайт — вона майже ніколи не дає останні шанси.

Точно, я просто подобаюсь Твайлайт.

— Після достатньо катастроф, поні забувають про окремі інциденти.

Пояснила я, як експерт у знаходженні ворогів.

— Це так мило.

— Це мило *мені*, ти, величний та й могутній гремлін.

Старлайт грайливо штовхнула мене. Усі вважають мене симпатичною, але тільки Старлайт це визнає.

— Тільки пообіцяй мені, що цього разу без занурення у пащу Мантікори?

— Ой, це було лише один раз. — Запевнила я її.

— Тобі пощастило, що ніхто з дітей не дивився. Тобі б ніколи не зійшло з рук те, що ти мало не вбила б себе на шоу для маленьких лошат. — Нагадала Старлайт.

— Мені подобаються твої витівки, Трікс, але це вечеря з самою *Селестією*. Твайлайт хоче довести, що я навчаюсь дружбі. Поводься якнайкраще, добре?

Вона почала звучати як Твайлайт, хоча можу сказати, що для неї це важливо.

— Добре, обіцяю тільки заради тебе, Старлайт.

— Вітаю, заходьте! — Закликала нас Твайлайт із дверей, з натягнутою посмішкою.

Твайлайт нахилилась до мого вуха.

— Ця вечеря дуже важлива для мене Тріксі. Принцеса *люб'язно* надала тобі другий шанс, тому тримай свою... Тріксуальність під контролем! Без проблем мені, добре?

— Розслабся, Твайлайт, проблеми були лише на одну ніч.

Твайлайт запитливо витріщилась на мене.

Діставшись до обідньої зали, я була вражена. Сцена полягала в тому, щоб надіслати повідомлення, і Селестія знала, як надіслати *важливе* повідомлення. Картини та гобелени прикрашали кожен стіну обідніх коридорів, столових приборів біля кожної тарілки було більше, ніж у мене вдома. Комічно велика миска для супу увінчувала центральну частину столу, а сама принцеса Селестія сиділа, очікуючи на мене. Вона не пожалкувала жодного бітса на приготування екстравагантного обіду із трьох страв. Можливо дружба з Твайлайт мала і свої плюси. Перше враження це головне, і заради Старлайт, моє перше враження має бути найкращим. Я зайняла найближче до Селестії місце.

— Пані Луламун, так? — Привітала Селестія.

Вона знає мене? Що я верзу; ну звісно вона знає.

— Я з нетерпінням чекаю щоб познайомитися з новою подругою учениці Твайлайт. Здається, ми намагались забронювати твоє шоу для принца Блюблада¹.

Я злегка відсахнулась від здивування.

— Тріксі подумала, що то був спам.

Щось було... не так. Мій капелюх незвично нахилився, він був важче ніж зазвичай. Так, наче в ньому були... ой.

Ой йой.

Цей капелюх.

Капелюх з бомбами всередині.

Капелюх, який я підготувала підірвати в кінці майбутньої вистави.

Капелюх з феєрверками.

Я поглянула на Твайлайт, намагаючись подати сигнал:

¹ Блюдблад (Blueblood) — Голуба Кров.

«Я не збираюся вбити правительку Еквестрії чи типу того, але мені здається, що я зараз підірвусь.» — махала копитами я. Вона просто витріщалась у відповідь, мовчки кричачи очима. Обернувшись назад, я побачила Селестію яка дивилась зверху вниз на мене, розгублено, наче я відповіла на питання смішним танцем робота.

Судячи з її виразу обличчя, саме це я і зробила, і вона все ще очікувала на відповідь.

Я не звертала уваги, чи не так?

— Ой, так, абсолютно! — Сказала я навмання.

— Ні-ні, ми просто друзі, ваша високість... — Втрутилась Старлайт.

— ...мабуть.

Селестія підняла голову.

— Я... збираюсь перевірити закуски. Будь ласка, розпочинайте без мене.

Можливо, якщо зробити вигляд, що нічого погано не сталося, тоді нічого поганого не станеться? Я була першою, хто запалив свій ріг щоб левітувати черпак. *Велика помилка.*

Це запалило бомбу.

Я впустила черпак, але було вже занадто пізно. Величезний феєрверк зашипів у мене на голові. Це *погано*. Мені потрібно швидко думати, зробити щось, щоб загасити вогонь. Старлайт схопила мій черпак і почала наливати мені в тарілку суп. У цей момент, мій величний ті й могутній розум осяяло планом. *Я геній!*

Старлайт, з її навичками спостереження, як у сліпого, все ще повчала мене.

— Обережно, Трікс, ми збираємося справити гарне перше враження. Будь ласка, намагайся зробити так, щоб суп не опинився у тебе в капелюсі.

Підтримуючи зоровий контакт, я рішуче втілила в життя мій план. Одним витонченим рухом, я занурила капелюх прямо в суп.

Червона рідина переливалась через краї тарілки, доки мій капелюх безцеремонно занурювався на дно.

Старлайт, яка не була в курсі про бомбу, повільно кліпнула на мене і пробубніла.

— Шо.

Вона витріщалась, з розкритою щелепою, наче я трансформувалась в саму королеву Кризаліс. Твайлайт з очима по п'ять копійок, забризкана супом,

оніміла від побаченого, її розум був десь в іншому вимірі. Я нервово посміхнулась збентежено дивлячись на них.

Старлайт поглядом протикала в моє тіло ножі, переглядаючи усі свої вибори, які вона зробила до цього. Її спантеличеність перетекла у внутрішню лють. Вона поглянула на мене, кидаючи мені виклик знайти хоча б одне місце у Еквестрії, де б я змогла бути у безпеці від засліплюючої енергії її рогу.

Можливо, мій план був не ідеальний. Все ще, я змогла запобігти...

БА-БАХ

Закусочна гора спалахнула і стовп із супу покрив кожний сантиметр зали. Кришталеві декорації розбилися, стіл розвалився і уламки тарілки розлетілись в усі сторони. Блискітки феєрверку посипались вниз, святкуючи цей хаос.

Облита супом Старлайт завмерла у невірі. Твайлайт, вкрита соусом, знепритомніла.

Селестія поспішила назад у залу. Вона поглянула з розмальованих стін на знищений стіл і, нарешті, на мене. Вона витріщалась з зацікавленістю, її обличчя видавало трошки потіхи. Якби я могла звалитися у чорну діру прямо зараз, то це був би ідеальний момент для цього.

Я поглянула на Старлайт по допомогу, але нічого не знайшла. Мій розум закручувався сам в собі швидше, ніж голодний рибак за вудку якої не було. Селестія і Старлайт швидко обмінялись недовірливими поглядами. Суддя та присяжні повернулись обличчями до мене, потребуючи пояснення тому, чому суп стікав зі стелі.

Я змогла пробурмотіти лише єдине пояснення.

— Я... дуууужже незграбна.